

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

9. De fuga Christi in Ægyptum, eiusdemqúe reditu in Iudæam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59868)

9. Anna prophetissa semper erat in templo, seruiens Deo in castitate, in cōtinuis obsecrationibus, & crebris ieiunijs. Deus mysteriorum vel cœlestium consolationū suarum non reddit participes homines mundanos & carnales, sed qui omnibus huius mundi voluptatibus renunciant, carnem suam mortificant, & sanctis diuini seruitij officijs se occupant.

DE FUGA

CHRISTI IN AEGYPTVM, EIVSQUE REDITVM IN IVDÆAM.

MEDITATIO IX. EVANGELIUM.

ANGELVS apparuit in *Matt. 2.* somnis Ioseph dicens: Surge, & accipe puerum & matrem eius, & fuge in Aegyptum, & esto ibi vsq; dum dicam tibi. Futurum est enim, vt Herodes quærat puerum ad per-

F 6 den

dendum eum qui confurgens accepit puerum & matrem eius nocte & secessit in Aegyptum, & erat ibi usque ad obitum Herodis, ut adimpleretur, quod dictum est à Domino per Prophetam dicentem. Et in Aegypto vocavi filium meum. Tunc Herodes videns, quoniã illusus esset à Magis, iratus est valdè, & mitens occidit omnes pueros qui erant in Bethlehè, & in omnibus finibus eius à bimatu & infra secundum tempus, quod exquisierit à Magis. Tunc adimpletum est, quod dictum est per Ieremiam Prophetam dicentem: Vox in rama audita est, ploratus & ululatus multus: Rachel plorans filios suos, & noluit consolari quia non sunt. Defuncto autem Herode, ecce angelus Domini apparuit in somnis Ioseph in Aegypto, dicens: Surge, & accipe puerum, & matrem eius, & vade in terram Israhel, defuncti sunt enim qui quaerebant animam pueri. Qui confurgens accepit puerum & matrem eius, & venit in terram Israhel.

Au-

CH
Audien
gnaret
suo, tim
somnia
Et ven
vocatu
quod d
niam N

1. I
abijt in
& ind
2. M
quasit
rao in
tricib
Hebra
ficeren
3. i
cur au
gia sol
saluus
gis ab
4.

Audiens autem quod Archilaus regnaret in Iudæa pro Herode patre suo, timuit illò ire, & admonitus in somnis secessit in partes Galilææ. Et veniēs habitavit in ciuitate quæ vocatur Nazareth, vt adimpleretur quod dictū est per Prophetas, Quoniam Nazareus vocabitur.

FIGURAE.

1. **I**ACOB persecutionem passus Gen. 27.

Ab Esau, fugit, & peregrinatū abiit in Mesopotamiam, donec furor & indignatio fratris sui quiesceret.

2. Moyses, à Pharaone ad eadem Exod. 2.

quæsitus, fugit in terrā Madian. Pharaon timens Hebræos mandauit obstertricibus, vt omnes infantes masculos Hebræorum mox post partum interficerent. Exod. 1.

3. Attalia ex cupiditate regnandi 2. Reg. 115.

curauit occidi omnes filios stirpis regie solus autem Ioas minor filius regis saluus euasit, quem Iosaba soror regis absconderat.

4. Dixit Dominus ad Moysen. Va Exod. 4.

F 7 de

134 MEDITAT. DE VITA
de & reuertere in Aegyptum, moti
tui enim sunt omnes, qui querebant
animam tuam.

PROPHETIÆ.

Esa. 19.

1. **E**CCE Dominus ascēdet super nubem leuem, & ingredietur Aegyptum, & commouebuntur simulachra Aegypti à facie eius.

Esa. 29.

2. Et cognosceat Dominus ab Aegyptia, & cognosceat Aegyptij dominū in die illa.

Hier. 31.

3. Vox in excelsis audita est lamētationis, luctus & fletus Rachel, plorantis filios suos, & nolentis consolari super eos, quia non sunt.

Ose. 11.

4. Ex Aegypto vocaui filium meum.

CONSIDERATIONES.

Punct. I.

CVM deuotissima virgo MARIA diuinæ legis præcepto obsecuta fuisset, & iam in Nazareth cum dilecto filio, & sponso Iosepho rediisset, vbi sperabat se inter amicos & cognatos cum quiete aliqua & solatio victuram, ecce media nocte, cum securi & omnis timoris expertes obdormissent, apparet angelus Domini Iosepho, eūque monet, Herodem querere puerum ad perdendum eum, proinde acciperet puerum & matrem eius, & fugeret in Aeg-

CH
Aegyptu
cito inci
ac peregr
ne longe
quid n
mundo
ta tua,
Bene dix
do: nam
dem, in
que fuit
& præse
reclinat
vero vix
mo è vi
tam ten
tam cap
rat, quic
matura
diuinæ
de pecca
2. C
seph po
non tue
lus, au
lo respō
fantulū
& iam
saluare
santo la

VITA
tum, mor
querebat
super na
lietur A
mulacko
Egypta
n die illa
mēt atio
rantis f
asper es
eum.
E S.
ARIA
bscuta
m dile
edijset,
cogna
victu
ecuri &
nissent,
o, cū
uerum
eiperet
geret in
Egy-

CHRISTI. PARS I. 135

Ægyptum. O benedicte I E S V, quàm
citò incipis pati persecutiones & exilia,
ac peregrinus pro nobis fugis in regio-
nē longē remotam & incognitā. Heu
quid mali, quid incommodi intulisti
mundo, vt tam citò minas intentet vi-
tæ tuæ, & tantas in te excitet tēpestates;
Bene dixisti, odio te habendum à mun-
do: nam in aduentu tuo ne locum qui-
dem, in quo nasci possēs, indulst; opus
que fuit, vt animalia tibi suum stabulū
& præsepe, in quo tenera tua membra
reclinare possēs, accōmodarent. Iam
vero vix natū conatur te à se eijcere, i-
mo è viuis tollere. Et si in hac ætatula
tam tenera, qua nōdum loqui cœpisti,
tam capitalem inimicum se tibi decla-
rat, quid faciet, quando eum iam ætate
matura, sermonis efficacia, mirificisq;
diuinæ cōuersationis signis & exēplis
de peccatis, & iniquis operib⁹ coargues?
2. **CONSIDERA**, quomodo Ioseph
post factam tibi reuelationem,
nō fuerit aut diuino oraculo incredu-
lus, aut nouitate nunciij offensus ange-
lo respōderit: Tu paulo ante dixisti in-
fantulū hunc saluaturum populū suū,
& iam in præsentī periculo non potest
saluare seipsum, nā si possēt, quid opus
tanto labore, tā lōginqua profectioe?

Ioan. 13.

Ioan. 7.

Ni-

136 **MEDITAT. DE VITA**
Nihil horum dixit; sed, ut erat homo
fidelis, nec sapere volebat plus quam
oportet, promptè obediuit, totamque
rem mox B. Virgini, uti erat ab Ange-
lo exposita, patefecit. Vbi cogita quo-
modo hoc nouo nuncio primum com-
mota sint Virginis viscera; deinde
quomodo, ut erat obedientissima, se
collegerit, & de salute filij sollicita sine
mora se ad iter compararit. Considera
quanto dolore pia Mater cogatur in-
fantulum adhuc dormientem tollere
è lectulo, nec dubium quin mox illo
ex intempestiua excitatione grauiter
plorante, illa quoque ad lacrymas com-
mota fuerit, partim ei cōpatiēdo, par-
tim considerans has esse contradic-
tionum, dolorumque primitias, quas san-
ctus Simcon illi prædixerat. Ad hæc,
quod, quæso solatium Virgini iuuen-
culæ esse poterat, in tenella ætate, pa-
tria domo & solo excedere, & in regio-
nem longinquam, per vias inuias & i-
gnotas defugere? Quidnam minus de-
cens vel conueniens esse potuit, quam
per tam longa itinera, horrida deserta,
mille discrimina in brachijs ferre te-
nerum illum & innocentem puerulū,
habitare cum tanto in commodo in a-
licna terra, inter gentes barbaras, vbi
neque

CH
neque de
nec alia
dum &
nim inte
it quam
lum coll
barbaro
obsequ
Domini
deuouet
lium ho
difficult
it esse v
de felici
illi man
comital
suis por
3. E
quoque
te rege
illum a
gienter
in tam
ram ali
senem
dine ei
necessit
ge te q
roga B.
deport

neque domus suppeteret, neque lectus, nec alia ad filium benedictum alendum & conseruandum necessaria. Si enim inter ciues suos non aliud obtinuit quàm stabulum, & præsepe in quo illum collocaret, quid obtinebit apud barbaros & infideles? Verum promptè obsequendi desiderium, & eximia in Dominum fiducia, cuius se voluntati deuouerat, fecit, vt magno animo exilium hoc susceperit, omnesque vicerit difficultates. Quæ enim causa illi potuit esse vel timendi, vel non confidendi de felici exitu, si Deus erat, qui hoc iter illi mandabat, si Deus eam abeuntem comitabatur, imo si ipsa Deū brachijs suis portabat?

3. **E** I A ergo anima mea euigila tu quoque, & oculis lachrymantibus aspice regem gloriæ, & mansuetissimum illum agnum lupi rapacis insidias fugientem. Vide sanctam Virgunculam in tam tenera ætate abeuntem in terram alienam & peregrinam, ac sanctū senem Ioseph magna cura & sollicitudine circum curstantem, & vtriusque necessitatibus prospicientem. Adiunge te quoque comitem in hac via, & roga B. Virginem, vt te oneris sui, in deportando dulci filio velit facere partici-

138 **MEDITAT. DE VITA**

ticipem. Et si forte assenserit, perpe-
de tecum, ipse qui soles fugere labores
& quærere quietem, quanto vultus
sudore, quanta afflictione corporis
angore mentis, deferens in brachi-
pretiosum thesaurum B. Virgo tan-
longam peregrinationem absolvens
Quo studio cauerit ne puerulus vel
urno æstu, vel frigore aut pruina no-
sturna læderetur. Deniq; quanta anse-
ritate vitæ, cum sæpè panis ad victum,
sæpè aqua ad potum deesset, viam illi
percurrerit. O quoties nocturnis obru-
ti tenebris, nulla in desertis illis locis re-
perta habitatione, vel etiam, qua rege-
rètur, arbore, coacti sunt humi sub pa-
renti cælo dormire, & huius lecti duri-
tie fessis corporibus, maximè autem pu-
erulo IESV, potius afflictionem, quam
requiem, afferre.

4. **CONSIDERA**, quomodo fugiat
Dominus tuus, & nocte fugiat, & fugiat
in Ægyptū. Nō sanguinolentus Hero-
dis gladius, sed lethalis nostrorū pec-
catorum gladius Christum fugauit, hic
Christū quodammodo è patria cælesti
expulit. Imò immensus ille amor, quo
in nos ferebatur, desiderium salutis
nostræ eum de cælo detraxit, ad pere-
grinationem in huius tenebrosi sæcu-
li

li Aegypto faciendā. Fugit itaq; Saluator, vt nos reuocaret ab exilio & patriæ caelesti restituere: fugit noctu, & in Aegyptum fugit, vt præsignificaret fidem sanctam, verumque Dei cultum è Iudæa exulaturum, & populo illo nocturnis incredulitatis tenebris obruto, migraturum ad gentes. Voluit quoque Deus filium suum ire in Aegyptum, vt post tot flagella olim isti populo inflata, filius nunc illis esset pacis & amicitiae symbolum, vnaque medicina omnes decem Aegypti plagas curaret. O mutatio dexteræ excelsæ, vt ij, qui quondam acerrimi persecutores fuerant populi primogeniti Dei, nunc fiant vnigeniti eius filij custodes & patroni. Fugisti denique, ô bone IESV, à facie impij Regis, & pendens adhuc è mammillis maternis, imitatoribus tuis, instar boni Magistri lectionem patientiæ, non verbis, sed exemplo prælegisti, adimplendo in te, tuæque piæ mætre, quod postea docuisti, dicens. *Cum vos persequentur in ciuitate ista, fugite in aliam.*

*Esa. 4.
Matth. 4.*

Math. 11.

5. CONSIDERA deinde, B. Virginem; vbi in Aegyptum peruenit, non ibi inuenisse paratum, aut regium palatium tanto filio dignum, aut copiam

140 MEDITAT. DE VITA
copiam thesaurorum ad artus fessos
refocillandos, sed vt ipsa pauperulae
erat & peregrina, ita & in pauperem ve
lemque se recepisse domunculam, &
labore manuum suarum vna cum Iosepho
tenuem victum comparauit. Nihil hic
superuacaneum, nihil curiosum videre
licebat, non duplicia nec mollia vestimenta,
non lectorum laetitiam, non supellectilis
copiam, sed vix aderant necessaria, eaque
vilia & inculta, quae potius seruibant ad
operendam nuditatem, & tuendam vitam,
quam ad commoditatem vel voluptatem
aliquam creandam. Hae sunt stipendia,
quibus puerulus IESVS pro suis peccatis,
vna cum sanctis suis Progenitoribus
totos septem annos vixit in Aegypto.

6. CONSIDERA, quanta cura & vigilantia
B. VIRGO, toto hoc Septennio, dilectum
filium suum custodierit, quanto amore &
solicitudine educarit, qua cautione, quaque
reuerentia contrectarit illum, quem sciebat
suum esse Dominum & DEVM; Vnde cogita,
quanta religione eum semper flexis genibus
è cunis receperit, & in illas reposuerit;
quanta fiducia & autoritate materna
amplexus sit, oscula dederit, &
suauit-

suaui-
 ter pectori sui applicuerit, quan-
 to studio tenera eius membra vilibus
 panniculis inuoluerit, & in omnibus
 necessitatibus ei officiosissimè mini-
 strarit. O quàm libenter illi præbebat
 lac è suis vberibus? quo in officio, inte-
 rim dum lactat panem illum de cælo
 delapsum, manna suauissimum, (quo
 simul ipsa à filio pascebatur) non du-
 biū est, quin præ alijs mulieribus sen-
 serit dulcedinem quandam ineffabilē.
 Similiter cogita, quoties sanctus Senex
 Simeon brachijs suis illum sustinuerit,
 quanta lætitiæ signa dederit in vlnis
 suis illum tenendo, & cibum porrigen-
 do illi, qui erat panis Angelorum. Pos-
 tea I E S V S annis crescens, suisque
 paulatim pedib. hinc inde ambulans;
 quàm dulce & iucundum putas, præ-
 buit sanctis parentibus spectaculum
 cum animaduenterent æternum Re-
 gem, qui è cælo totū gubernabat mun-
 dum, in domuncula illa officijs humi-
 libus ac vilibus occupatum? Verū hæc
 tua, ô sacra Virgo, solatia non fuere om-
 niamaritudine vacua: quid enim æ-
 que affigere piū tuum pectus potuit,
 ac tot annis morari inter infideles, a-
 pud quos omnis religio & veri Dei co-
 gnitio exulabat, dominabatur autem
 super

Gen. 13.
2. Pet. 2.

142 MEDITAT. DE VITA
superstitio & cultus dæmonum : D
Sancto LOTH scriptum est, quod na
fandi illi homines, inter quos habita
bat, de die in diem eius animam iustam
iniquis operibus cruciabant: quam
magistu, qui maiori, quàm ille, & ci
ritate & gratia prædita eras, affligi de
bebas, inter similes homines, cum vi
deres tanta ignominia affici Deum, &
tot animas præcipites ruere in infer
num?

7. CONSIDERA, quomodo
Herodes, animaduertens Magos non
reuertere; vel quod suspicaretur eos vi
sione stellæ deceptos præ pudore non
ausos reuertere, vel quod alia forte nego
tia illis inciderint, ab omni inquisitio
ne Christi nati tunc abstinuerit: ve
rum postea crescente per vibem fama,
propter ea quæ in templo acciderant,
susplicari cæperit omninò se à Magis
deceptum; Quare partim ex indigna
tione, quod ab illis esset contemptus,
partim timore amittendi regni, man
davit occidi omnes Bethlehemiticos
infantes, ne euaderet ille, quē tanto pe
rè reformidabat. O beata Bethlehem
terra Iuda, quæ ob toleratam erga filios
tuos impij Tyranni immanitatem ex
corū innocentia & pretiosa morte, ve
lut

CH
lut ex ca
floridū
nati cap
que in
illi inf
ta ætas.
teri Chr
mori pr
ra ad aeg
tamen,
O quan
in quor
ducam
vita. No
tem, &
Vix sub
ad core
peruene
trum, se
rum. N
ranne,
nim fac
nire nor
infantul
iuuare p
uitio .
regio sol
lienām v
vt suam
gaum t

lut ex candidis lilijs, & purpureis rosis
 floridū sertum pro tui Dei & regis in te
 nati capite cōtexere meruisti. Sunt ita-
 que in sinu propriarum matrū tenelli
 illi infantuli crudeliter mortui. O bea-
 ta ætas. Lingua necdum poterāt confi-
 teri Christum, & iam digni facti erant
 mori pro Christo. Vix habebāt corpo-
 ra ad accipienda vulnera, & habebant
 tamen, quibus pro Christo paterentur.
 O quam foelix fuit natalis dies eorum,
 in quorum primo ingressu in hanc ca-
 ducam vitam mox occurrit æterna
 vita. Non erant adhuc maturi ad mor-
 tem, & foeliciter moriuntur ad vitam.
 Vix subierant cunas infantia, & iam
 ad coronas hominum robustorum
 peruenerunt. Abstracti è brachijs ma-
 trum, sed deportati in sinum Angelo-
 rum. Nihil tibi profuit, ô infœlix ty-
 ranne, crudelis feritas, martyres e-
 nim facere potuisti, at Christum inue-
 nire non valuisti, plus iuisti beatos
 infantulos tuo odio & ferocia, quàm
 iuuare potuisses amore & multo ser-
 uitio. Exuere voluisti Saluatorem
 regio solio, at non venerat ille, ut a-
 lienam vsurparet gloriam, sed potius
 vsuam alijs impertiret, non ut re-
 gum terrenum inuaderet, sed ut
 nos

nos cælesti regno donaret; Non
ad dominandum alijs, aut ad caput
pretioso diademate ornandum, sed
toleranda opprobria, iniurias, crucem
& ad caput suum coronæ spineæ sub
ciendum.

8. EXPENDE hic quantum fer
cia illa & malitia Herodis dulcissim
cor IESU pupugerit, cum immanis
bellua tanto odio arderet in Salvatore
vt ad ipsum solum è medio tollendū
tantum infantium numerum morti
addixerit. Quod quidem sine special
sapientiæ diuinæ prouidentia factum
non est, vt nimirum puerulus IESVS
iam tum mortificationem crucis in pe
ctore ferens, in sui ortus initijs, socios
haberet hos infantes sua causa trucidat
tos, typum & symbolum futuri status
sanctorū Martyrum. Sicut & deceptio
Herodis in occidendis infantibus, ty
pus fuit deceptionis Tyrannorum in
occidendis martyribus. Vt enim He
rodes, non læsit pueros, quos occidit,
sed coronauit: multo autem minùs cõ
secutus est, quod quæsiuit; sic impij
Tyranni sua persecutione martyribus
non nocuerunt, sed coronam auxerūt,
& religionem Christianam, quam sua
crudelitate extinguere moliebantur,
magis

CH
magis illu
9. POS
gelus iter
mortem
uit, vt vna
diret in te
Dei prou
persecutio
num eoru
re auxiliu
Plurimu
seph cu
corrobor
reditu lo
quàm in
ro IESV
diusculo,
plius à ma
teneram p
conficere
mea, nec p
tione affli
que tener
ter alteri,
cissim in
tur, sic a
fuisse cru
lectulus e
quando c
nam ex co

magis illustrarunt & amplificarunt.
 9. POST septem annos exactos an-
 gelus iterum apparuit Iosepho, ei que
 mortem Herodis patefecit, ac manda-
 uit, vt vnà cum B. Virgine, & puero re-
 dired in terram Israhel. Vbi considera,
 Dei prouidentiam erga suos, in medio
 persecutionum, exiliorum, & afflictio-
 num eorum recordantis, & suo tempo-
 re auxilium præbentis & consolantis.
 Plurimum hoc nouo nuncio bonus Io-
 seph, cum B. Virgine recreatus est &
 corroboratus, sed itineris labor in hoc
 reditu longè maior & difficilior fuit,
 quàm in priore aduentu, in primis pue-
 ro IESV, qui, vt corpore iam gran-
 diusculo, nec poterat commode am-
 plius à matre deportari, nec per etatem
 teneram poterat ipse tam longum iter
 conficere. Compatere itaque anima
 mea, nec parce lachrymis in considera-
 tione afflictionis tui dilecti Iesu, eius-
 que teneræ Matris, & aduerte sicut al-
 ter alteri, mater filio, & filius matri vi-
 cissim in laboribus illis compatiebantur,
 sic ambos duplici cruce pro nobis
 fuisse crucifixos. O anima mea, vtinam
 lectulus esse potuisses fatigati IESV,
 quando cogeatur iacere in terra: uti-
 nam ex corde tuo igne caritatis potuif-
 ses

ses conficere panem in cibum filii
 matris, quando in desertis locis
 ad comedendum inueniebant; vti
 lachrymarum tuarum abundantia
 tuisses vtrique porrigere pro refectio
 rio haustum aquæ recentis frigida
 ardentem eorum sitim restinguere
 Ad minimum, cum videas eos
 lassitudine in summo æstu humi
 re, nec habere umbraculum vllum
 se operiant vel defendant, extende
 dilata versus illos, quantum potes,
 caritatis & compassionis viscera, & si
 liud non potes, vt minimum offer
 lis, umbram compatiendi, & verum
 perfectumque propositum illis serui
 endi.

10. **VT** denique in Iudæam perue
 nerunt, non ibi Christus Iesus verus
 Dauidis hæres in Regem coronatus
 fuit, sed rursus coactus est in partes
 Galilææ defugere, secundum admoni
 tionem ab angelo factam Iosepho, eo
 quod loco defuncto Herodis regnum
 Iudææ obtinuisset filius eius Arche
 laus paternæ crudelitatis hæres. Heu
 dulcis Iesu, quàm verum est, quod scrip
 ptum est per Prophetam, *te in caritate
 perpetua dilexisse nos.* nam tota vita tua
 à primo momento natiuitatis tuæ vsq;
 ad

Jerem. 31.

ad extremum spiritum redditū in cruce nō aliud fuit, quā perpetuū quoddam Pati pro nobis. Nondum erat facta crux, & tamen inde ab incunabulis acerbitatem fructuum eius probare cœpisti: nondum crudeles illi ministri præbuerant myrrinam & fel, & iam cum lacte materno eorum amaritudinem degustasti; Nam quid aliud fuit paupertas & vilitas præsepis, circuncisionis dolor, Herodis persecutio; exilium Ægyptium, lassitudo itineris, denique timores, afflictiones, & lachrymæ tuæ dilectæ matris, quæ crux quædam toties repetita, ac fel pientissimæ cordi tuo porrectum? O anima mea, si viscera caritatis in te sunt, ne amplius ingrata sis erga illum, qui te tantopere amavit; ne peccatis novas cumules pegas ei, qui tanta pro te pati voluit.

COLLOQVIVM.

ORABIS Christum Dominum, ut, quoniam in tam tenera ætate pro te pati cœpit persecutiones & exilia, permittitque ut sua causa innocentes pueri tam crudeliter enecarentur, tibi quoque largiatur gratiam eandem atque etiam mortem ipsam, si opus

G 2 esset,

esset, sui amore fortiter perferendi, & aduersitates quoque prosperitates & aduersitates huius mundi contemnendi, ut cum socius fueris eius passionum, socius etiam fias consolationum. Et sicut ille in Ægypto reuocatus, voluit redire in terram Israhel, sic te aliquando ex huius tenebrosæ peregrinationis Ægypto uocare velit, & secū in veram promotionis terram, nempe celestem patriam deducere.

DOCUMENTA.

1. **I**OSEPH monitus ab Angelo de fuga in Ægyptum, licet res adhuc longius abesset à periculo, mox nulla interposita mora nocte surrexit, & cum Matre ac puero in viam se dedit. Quo in factis religiosi præclarum exemplum habent, & promptitudinis, quam debent ostendere in persciendis Superiorum suorum mandatis, & simplicitatis iudicij, ne velint occupare in dijudicanda superiorum voluntate, rectè ne, an secus, hoc vel illud mandarint.

Escl. 2.

2. Christus simulatq; natus est cepit pati persecutiones & exilia. Vnde discimus, nos conuenienter dicto sapientis, ab initio vita nostra debere paratos esse ad

tentatio.

rijs afflic

parabile

latione

3. Chri

in Ægypt

non resist

etiam de

tius eoru

rare; & p

vini nos C

4. Chri

git persec

meret, se

storibus

quando o

ria, & p

patientu

minus ip

5. Fuga

nificat q

riculo pe

penitenti

usq; ad o

cessent in

animi su

6. Chri

tem cont

sic Chri

stum, cog

ten-

tentationem; nec turbari, si quando varijs afflictionibus agitemur: scientes inseparabilem virtutum comitem esse tribulationes.

3. Christus ab Herode persecutus fugit in Ægyptum, ut daret nobis exemplum non resistendi persecutoribus, aut vindictam de ijs sumendi: Debemus enim potius eorum persecutiones patienter tolerare; & furori eorum cedere, imò pro eis, ut nos Christus ipse docuit, orare.

4. Christus caput nostrum & Pastor fugit persecutionem Herodis, non quod timeret, sed ut exemplum Prælati & Pastoribus daret fugiendi persecutiones, si quando eorum salus est Ecclesia necessaria, & subditi ex eorum absentia nullū patiantur detrimentum: id enim & Dominus ipse Apostolis consuluit.

5. Fuga quoq; Christi in Ægyptum significat quemadmodum homo iustus a periculo peccati, confugere debeat ad statū penitentia, in quo perseverandum ei est usq; ad obitum Herodis, hoc est, donec cessent impugnationes inimici, & affectus animi sint mortificati. Matt. 10.

6. Christus ab exordio vita usq; ad mortem continenter passus est persecutiones, sic Christianus, qui vult imitari Christum, cogitare debet, totam vitam suam

Iob 7.

2. Tim. 3.

debere esse continuā tentationem, sicut
dicitur patientissimi Iob. Tentatio
est vita hominis super terram. Et Ap
stoli. Omnes qui piē viuere volunt
Christo Iesu persecutionem patienter
7. Qui opere vel consilio conantur in
pedire aliquod bonum opus, similes sunt
Ægyptijs, qui curarunt occidi omnes in
fantes populi Israhelici: imō cum Herodes
depersequuntur Christum, ut eum occi
dant in ipsa natiuitate.

2. Ioseph ex Ægypto reuersus in terram
Israhel, etiam si sciret Deum esse prote
ctorem pueri Iesu, nec quenquam posse
nocere, tamen metu Archelai, Herodis
filij, noluit redire in Iudaam. Vnde dis
cimus homines iustos, quantumuis sancti
sunt, & de sua in virtute constantia &
salute securos, non debere se obijcere
periculis, & Deum tentare, sed debere se
gere omnes occasiones, qui eos in peri
culum peccati aliamue tenta
tionem conijcere
possent.

QVO

B.
PVE

AMI

I

ME

E

fuetudi
risque
fit puer
cognou
mantes
ratu, ve
bant eu
Et non
Ierusal
tum e
illum i